

Pasin Palstat - viikko 22

”...TUULI ESTI MEITÄ JATKAMASTA AIKOMAAMME SUUNTAAN...” Apt.27:1-13

MATKA KOHTI ROOMAA ALKAA

Toisinaan luonto ja sen tapahtumat saattavat ohjata Jumalan tahdon toteutumista uskovaisten elämässä. Raamatun ajan kertomuksissa voimme huomata aina silloin tällöin, miten meren myrskyäminen aiheuttaa pelkoa ja pysäyttää matkanteon täysin. Joonas oli erään kerran tällaisessa myrskyssä, mutta sen ajan tapahtumat liittyivät Jumalan suunnitelmiin. Samoin Jeesuksen opetuslapset olivat erään kerran myrskyn keskellä - vain siksi, että kohtaisivat koko luomakunnan Herran suuren voiman! Myrskyillä ja koettelemuksilla saattaa siis olla suurikin ja kauaskantoinen merkitys. Mikä onkaan tilanteemme tänään, voimme luottaa Jumalamme avun ilmestyvän juuri oikeaan aikaan. Saamme rukoilla Häneltä viisautta ja rohkeutta tehdä oikeita päätöksiä ja ratkaisuja, että Hänen hyvä tahtonsa pääsisi tapahtumaan elämässämme.

Apt.27:1. Kun oli päätetty, että lähtisimme meritse Italiaan, Paavali ja muutamat muut vangit annettiin Juliuksen, keisarillisen sotaväen sadanpäällikön, valvontaan.

”Ratkaisu tuntui Paavalista varmasti helpotukselta, olihan hän ollut vankina yli kaksi vuotta (24:27). Sana ”meidän” osoittaa Luukkaan olleen mukana matkalla.” [Novum]

2. Astuimme adramyttionilaiseen laivaan, jonka oli määrä purjehtia Asian satamiin, ja lähdimme merelle. Mukanamme oli myös makedonialainen Aristarkos, joka oli kotoisin Tessalonikasta.

”Luukas ja Aristarkus eivät varmastikaan tuolloin olleet vankina, mutta rakkaus vaati heitä lähtemään Paavalin tueksi matkalle. Aristarkus mainitaan ensimmäisen kerran 19:29:ssä. Hän oli makedonialainen ja Paavalin työtovereita Efesossa. Hän oli ollut Paavalin mukana myös tämän matkalla Korintosta Vähään-Aasiaan (20:4). Kol 4:10:stä ilmenee, että hän oli Paavalin kanssa Roomassa, ja apostoli sanoo häntä vankitoverikseen.” [Novum]

3. Seuraavana päivänä saavuimme Sidoniin, ja Julius, joka kohteli Paavalia hyvin, antoi hänen käydä ystävien luona hoitoa saamassa.

”Paavali iloitsi varmasti kovin päästessään tapaamaan heitä. Hän sai tavata kristittyjä veljiä seuraavan kerran vasta useita kuukausia myöhemmin saapuessaan Italian Puteoliin.” [Novum]

4. Lähdettyämme sieltä merelle purjehdimme vastatuulen takia Kyproksen suojaan, 5. jatkoimme sitten matkaamme Kilikian ja Pam-

fylian edustalla olevan merenselän yli ja laskimme maihin Lykian Myrassa. 6. Sieltä sadanpäällikkö löysi aleksandrialaisen laivan, joka oli lähdössä Italiaan, ja siirsi meidät siihen. 7. Useiden päivien ajan purjehduksemme sitten edistyi hitaasti, ja vain vaivoin pääsimme Knidoksen kohdalle. Tuuli esti meitä jatkamasta aikomaamme suuntaan, ja niin purjehdimme Salmonen niemen ohi Kreetan suojaan. 8. Etenimme vaivalloisesti saaren rannikkoa seuraten ja saavuimme sitten paikkaan, jonka nimi on Hyvätsatamat. Se on lähellä Lasaian kaupunkia. 9. Olimme olleet matkalla jo pitkän aikaa, paastopäiväkin oli ohitse, ja merenkulku alkoi olla vaarallista. Paavali varoitti toisia: {Paastopäivällä tarkoitetaan syksyllä vietettävää suurta sovituspäivää. Vrt. 3. Moos. 16:29-31.}

”Paavalilla oli paljon kokemusta merimatkoista. Hän oli joutunut haaksirikkoonkin peräti kolme kertaa (2 Kor 11:25). Sen vuoksi ei ollut mitenkään ihmeellistä, että hänet kutsuttiin neuvonpitoon, vaikka hän olikin vanki (vrt. j. 10).” [Novum]

10. "Miehet, minä tiedän, että purjehduksestamme tulee työläs ja vaarallinen. Siinä ei ole vaarassa vain lasti ja laiva, vaan myös oma henkemme."

”Paavali ei esittänyt tässä mitään profetiaa, vaan järkevän johtopäätöksen. Matkan jatkaminen näin myöhään syksyllä ei päättyisi hyvin. Paavali ilmaisi käsityksensä miehistölle ja sotilaille, tai sitten hän puhui laivaneuvostolle. Sadanpäämiehen oli joka tapauksessa ratkaistava, jatkettaisiinko matkaa (j. 11). Myöhemmin Paavali sai jumalallisessa ilmestyksessä tietää, että yksikään laivalla olijoista ei hukkuisi (jj. 22-24).” [Novum]

11. Sadanpäällikkö kuitenkin uskoi laivuria ja aluksen omistajaa enemmän kuin Paavalin puhetta.

Ei ole ollenkaan ihme, että upseeri uskoi enemmän ammattimerenkulkijoita kuin saarnamiestä ja teltantekijää. Sadanpäämiehen esiintyminen laivassa päättäjänä johtuu siitä, että alus oli nyt Rooman viranomaisten käytössä. Hän oli vastuussa vangeista ja siitä, että heidät luovutettiin oikeaan paikkaan. [Novum]

12. Kun paikkakin oli talvisatamaksi soveltumaton, useimmat olivat sitä mieltä, että oli jatkettava matkaa ja yritettävä päästä talveksi Foiniksiin, Kreetan satamaan, joka antaa lounaaseen ja luoteeseen päin.

